WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 28 lutego 2008 r. *

W sprawie C-446/06

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 13 października 2006 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 31 października 2006 r., w postępowaniu:

A.G. Winkel

przeciwko

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, U. Lõhmus, J.N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh i P. Lindh (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: niderlandzki.

rzecznik generalny: Y. Bot,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu A.G. Winkela przez niego samego,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez H.G. Sevenster oraz C.M. Wissels, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu francuskiego przez G. de Bergues'a oraz A.L. During, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez F. Erlbachera oraz M. van Heezik, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 3 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, s. 21), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1512/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. (Dz.U. L 201, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1254/1999").

2 Wniosek ten został przedłożony w ramach sporu między A.G. Winkelem a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministrem rolnictwa, środowiska i jakości żywności, zwanym dalej „ministrem rolnictwa") w przedmiocie odmowy przyznania premii na hodowlę krów mamek ze względu na fakt, że krowy te nie spełniają kryteriów określonych prawem krajowym.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

Rozporządzenie nr 1254/1999

3 Artykuł 3 lit. f) i g) rozporządzenia nr 1254/1999 definiuje odpowiednio pojęcia „krowa mamka" oraz „jałówka" następująco:

„f) »krowa mamka« oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub urodzoną z krzyżówki z rasą mięsną oraz należącą do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa;

g) »jałówka« oznacza samicę bydła hodowlanego w wieku powyżej ośmiu miesięcy, która jeszcze się nie cieliła".

4 Artykuł 6 ust. 2 akapity pierwszy i piąty, jak również art. 6 ust. 3 i 7 rozporządzenia nr 1254/1999 przewiduje:

„2. Premia od krów mamek jest przyznawana każdemu producentowi:

[…]

pod warunkiem że producent taki utrzymuje [hoduje], przez okres co najmniej sześciu kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, krowy mamki w liczbie stanowiącej przynajmniej 60% oraz jałówki w liczbie stanowiącej przynajmniej 40% liczby określonej we wniosku o przyznanie premii.

[…]

Do celów określenia liczby zwierząt uprawnionych do premii […] decyzja, czy zwierzęta te należy zaliczyć do stada krów mamek, czy też do stada krów mlecznych, jest

podejmowana w oparciu o indywidualne wskazania beneficjenta, zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych [Dz.U. L 160, s. 48] oraz średniej produkcji mleka.

3. Uprawnienia producentów do premii ogranicza stosowanie pułapów indywidualnych zgodnie z definicją w art. 7.

[…]

7. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do definicji terminu krowa mamka, o którym mowa w art. 3, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43".

Rozporządzenie (WE) nr 2342/1999

5 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii (Dz.U. L 281, s. 30, zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym") precyzuje w art. 14 pojęcie „krowy należące do rasy mięsnej":

„Krów należących do ras bydła wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie uważa się za krowy należące do rasy mięsnej, określone w art. 3 lit. f) […] rozporządzenia (WE) nr 1254/1999".

6 Zgodnie z art. 45 rozporządzenia państwa członkowskie przyjmują wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego rozporządzenia.

Rozporządzenie (WE) nr 2419/2001

7 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, s. 11) przewiduje w art. 38 obniżki wymiaru pomocy bądź wyłączenie prawa do niej, jeżeli przeprowadzona kontrola wykaże nieprawidłowości we wniosku o pomoc.

8 Artykuł 41 rozporządzenia dopuszcza niemniej jednak uwzględnienie naturalnych okoliczności, takich jak śmierć zwierzęcia na skutek choroby lub wypadku, za który nie można obciążyć odpowiedzialnością rolnika. Artykuł 48 tego rozporządzenia przewiduje poza tym uwzględnienie przypadków siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności.

Uregulowania krajowe

9 Rozporządzenie w sprawie wspólnotowych premii zwierzęcych (Regeling dierlijke EG premies), w brzmieniu zmienionym decyzją z dnia 30 lipca 2002 r. (Stcrt. 2002, nr 143, s. 10, zwane dalej „przepisami niderlandzkimi"), definiuje w art. 1 lit. p) pojęcie „krowa mamka", przejmując definicję sformułowaną w art. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1254/1999.

10 Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. d) przepisów niderlandzkich, w brzmieniu znajdującym zastosowanie do dnia 2 czerwca 2003 r., premia ta jest przyznawana producentom jedynie, w przypadku gdy krowa mamka ocieliła się przynajmniej jeden raz w trakcie danego roku, a jej cielęta pozostały w stadzie przynajmniej przez cztery miesiące po urodzeniu.

11 Z dniem 2 czerwca 2003 r. art. 6 ust. 1 lit. d) przepisów niderlandzkich uzyskał nowe, następujące brzmienie:

„Premia jest przyznawana producentowi wyłącznie w odniesieniu do krów mamek, które w okresie rozpoczynającym się 20 miesięcy przed rozpoczęciem biegu terminu na złożenie wniosku i kończącym się 4 pełne miesiące po upływie tego terminu ocieliły się przynajmniej raz i których cielęta pozostały w stadzie przynajmniej przez 4 miesiące po urodzeniu".

Sprawa przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

12 A.G. Winkel złożył wniosek o przyznanie premii na hodowlę siedmiu krów mamek za lata 2002 i 2003.

13 W odniesieniu do 2002 r. minister rolnictwa przyjął wniosek A.G. Winkela, wypłacając na jego rzecz premię w wysokości około 1300 EUR, następnie uchylił swą decyzję i domagał się zwrotu wypłaconej kwoty ze względu na fakt, że cztery krowy objęte wnioskiem nie karmiły swych cieląt przez okres co najmniej 4 miesięcy od urodzenia. Jednocześnie mocą decyzji wydanej na podstawie art. 38 rozporządzenia

nr 2419/2001 minister rolnictwa odmówił przyznania A.G. Winkelowi pomocy w zakresie dochodów o wartości niemalże 900 EUR pomocy należnej za lata 2003–2005.

14 W odniesieniu do 2003 r. minister rolnictwa przyznał A.G. Winkelowi premię w wysokości około 1100 EUR z tytułu sześciu krów mamek. Odmówił on przyznania premii z tytułu siódmej krowy, ponieważ nie karmiła ona swego cielęcia przez okres czterech miesięcy po urodzeniu.

15 A.G. Winkel złożył zażalenie na decyzje o zwrocie premii za 2002 r., o wyłączeniu prawa do wsparcia w zakresie dochodów za ten sam rok oraz odrzucenia wniosku dotyczącego jednej sztuki bydła w 2003 r. Minister rolnictwa oddalił zażalenie mocą decyzji z dnia 26 października 2004 r. A.G. Winkel zaskarżył wymienioną decyzję przed College van Beroep voor het bedrijfsleven.

16 Sąd ten stwierdza, że minister rolnictwa złożył do akt sprawy dwa dokumenty. Pierwszy jest notą interpretacyjną Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 16 grudnia 1999 r., w której wskazuje ona, że z wyjątkiem szczególnych przypadków cielęta winny pozostawać przy ich matkach.

17 Drugim z dokumentów jest sprawozdanie tejże dyrekcji z dnia 3 czerwca 2002 r. z kontroli przeprowadzonych przez władze niderlandzkie w następstwie kontroli Komisji. Zgodnie z tym sprawozdaniem blisko 25% cieląt narodzonych w 2000 r. i należących do stad przeznaczonych do hodowli mięsnej opuściło gospodarstwo w okresie czterech pierwszych miesięcy po urodzeniu. Służby Komisji dodają, że pomijając należycie uzasadnione wyjątkowe przypadki, dla uzyskania premii na hodowlę krów mamek, każde cielę winno było pozostać średnio co najmniej cztery miesiące przy matce.

18 Sąd krajowy zastanawia się, czy ustanawiając wymogi dotyczące częstotliwości cielenia się i długości okresu karmienia w odniesieniu do każdej krowy mamki, a nie w stosunku do całości stada, państwo członkowskie nie stanowi kryteriów niezgodnych z przepisami wspólnotowymi.

19 W tych okolicznościach College van Beroep voor het bedrijfsleven postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy uregulowanie, zgodnie z którym w związku z powszechną praktyką przyjętą dla hodowli bydła uzyskanie prawa do premii na hodowlę krów mamek jest uzależnione od tego, aby krowa, której dotyczy wniosek, w okresie rozpoczynającym się 20 miesięcy przed rozpoczęciem terminu na złożenie wniosku i kończącym się 4 miesiące po upływie tego terminu ocieliła się przynajmniej raz i aby jej cielak został odłączony od stada nie wcześniej niż przed upływem 4 miesięcy od jego urodzenia, jest zgodne z art. 3 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej — według jakich kryteriów należy ustalić, czy w stadzie hodowane są cielaki na produkcję mięsa i które krowy należą do tego stada?”.

W przedmiocie pytania pierwszego

Uwagi wstępne

20 Z akt sprawy wynika, że przepisy niderlandzkie dotyczące przyznawania premii na hodowlę krów mamek dotyczą z jednej strony częstotliwości cielenia się i długości okresu karmienia, z drugiej strony.

21 W przedziale czasu, którego dotyczy zażalenie A.G. Winkela, kryterium dotyczące częstotliwości cielenia się uległo zmianie. Do dnia 2 czerwca 2003 r. premia na hodowlę krów mamek była przyznawana za krowy objęte wnioskiem, które ocieliły się przynajmniej raz w danym roku. Od dnia 2 czerwca 2003 r. wystarczyło, by krowy objęte wnioskiem ocieliły się przynajmniej raz w okresie dwóch lat.

22 Wymóg dotyczący okresu karmienia natomiast nie uległ zmianie, przewiduje on, że cielęta winny pozostać przy matce przez okres czterech miesięcy po urodzeniu.

23 Pytanie pierwsze należy zatem rozumieć jako zmierzające co do zasady do ustalenia, czy przepisy krajowe, zgodnie z którymi uzyskanie prawa do premii na hodowlę krów mamek jest uzależnione od wymogów powszechnej praktyki przyjętej w hodowli bydła, zgodnie z którą krowy mamki winny cielić się z określoną częstotliwością, a cielaki być karmione przez matkę w okresie czterech miesięcy po urodzeniu, jest zgodne z art. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1254/1999.

Uwagi stron

24 A.G. Winkel i Komisja twierdzą, że tego rodzaju wymogi, jak przewidziane przepisami niderlandzkimi, są sprzeczne z art. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1254/1999.

25 A.G. Winkel jest zdania, że powszechna praktyka hodowli, na której wymogi te się opierają, jest nieprecyzyjna i zmienna, jak pokazuje nowelizacja wprowadzona w zakresie częstotliwości cielenia się.

26 Komisja uważa przede wszystkim, że definicja z art. 3 lit. f) jest wyczerpująca oraz że państwa członkowskie nie mają uprawnień w zakresie dodawania innych wymogów. Następnie Komisja dodaje, że status krowy mamki powinien być oceniany w kontekście całego stada, a nie w odniesieniu do poszczególnych krów. Wreszcie twierdzi, że wymogi ustanowione przepisami niderlandzkimi uniemożliwiają uwzględnienie wyjątkowych przypadków, w których ani okres karmienia, ani częstotliwość cielenia się nie mogą być przestrzegane.

27 Rządy niderlandzki i francuski przedstawiają odmienne zdanie.

28 Rząd niderlandzki twierdzi, że wprowadził sporne wymogi, w szczególności kryterium dotyczące okresu karmienia w celu uwzględnienia krytycznych uwag służb Komisji, wyrażonych w następstwie przeprowadzonej przez nie kontroli. Ponadto rząd ten podnosi, że wymóg karmienia cieląt nie stoi w żaden sposób na przeszkodzie uwzględnieniu wyjątkowych przypadków, takich jak nagły ubój czy przypadkowe odosobnienie cielaka, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2419/2001.

29 Rząd francuski ocenia, że przy braku precyzji na poziomie wspólnotowym, do państw członkowskich należy zdefiniowanie pojęcia krowy wchodzącej w skład stada hodowanego z przeznaczeniem do produkcji mięsnej, z zachowaniem celów danych przepisów. Wymogi przewidziane przepisami niderlandzkimi są w pełni z nimi zgodne.

Odpowiedź Trybunału

30 W celu udzielenia odpowiedzi na zadane pytanie należy najpierw zbadać brzmienie art. 3 lit. f) i art. 6 rozporządzenia nr 1254/1999, jak również art. 14 rozporządzenia wykonawczego, w świetle celów tych rozporządzeń i rozporządzenia nr 2419/2001 dotyczącego kontroli wypłaty premii.

31 Artykuł 3 lit. f) definiuje pojęcie „krowa mamka" poprzez odwołanie do dwóch kryteriów. Na podstawie pierwszego krowa winna być rasy „mięsnej" lub urodzona z krzyżówki z rasą mięsną. Drugie z kryteriów wymaga, by należała ona do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa.

32 Artykuł 6 tego rozporządzenia określa kryteria przyznawania premii na hodowlę krów mamek, nakładając w ust. 2 na producenta obowiązek hodowli przez okres co najmniej sześciu kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku krów mamek w liczbie stanowiącej przynajmniej 60% oraz jałówek w liczbie stanowiącej przynajmniej 40% liczby określonej we wniosku o przyznanie premii.

33 Jak wskazuje rzecznik generalny w pkt 47 opinii, przepis ten wymaga precyzyjnej charakterystyki, czym jest krowa mamka, w celu odróżnienia jej od innych krów takich jak krowy mleczne czy jałówki.

34 W tym względzie art. 6 ust. 7 rozporządzenia nr 1254/1999 wyznacza Komisji zadanie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania systemu premii przewidzianego tym przepisem, a w szczególności zdefiniowania pojęcia „krowa mamka" ujętego w art. 3 lit. f) tego rozporządzenia.

35 Komisja dookreśliła w art. 14 rozporządzenia wykonawczego, które krowy nie są traktowane jako należące do ras mięsnych, w rozumieniu art. 3 lit. f), wymagając w art. 45 tego rozporządzenia, by państwa członkowskie ustanowiły wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego rozporządzenia.

36 Należy stwierdzić, że w ww. art. 14 Komisja ograniczyła się do wyłączenia z zakresu pojęcia krowy mamki krów należących do niektórych ras bydła, nie precyzując nadal granic pojęcia w celu określenia warunków przyznawania premii. W szczególności Komisja nie wskazała kryteriów pozwalających na określenie, czy krowa należy do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa.

37 Komisja nakłada natomiast na państwa członkowskie zadanie ustanowienia odpowiednich środków niezbędnych do zapewnienia właściwego stosowania rozporządzenia wykonawczego. To zatem na państwach członkowskich spoczywa w ostateczności obowiązek uściślenia w tym celu pojęcia krowy mamki.

38 Należy zatem zbadać, czy państwa członkowskie mogą w celu doprecyzowania tego pojęcia odwołać się do powszechnej praktyki hodowli na ich terytorium.

39 W tym względzie z uwag przedstawionych przed Trybunałem wynika, że praktyka hodowli różni się w każdym państwie członkowskim. Rząd francuski twierdzi, że we Francji minimalny okres karmienia cieląt przeznaczonych do produkcji mięsa wynosi cztery tygodnie. Rząd niderlandzki i Komisja oświadczają, że okres karmienia w Niderlandach wynosi co do zasady cztery miesiące.

40 Jak wynika ze sprawozdania z dnia 3 czerwca 2002 r., przywołanego w pkt 17 niniejszego wyroku, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa odwołuje się do tych samych praktyk, zarzucając władzom niderlandzkim, że uznały za kwalifikujące się do premii krowy, które nie karmiły swych cieląt przez okres co najmniej czterech miesięcy, zgodnie z powszechną praktyką stosowaną w tym państwie członkowskim.

41 Należy uznać, że przy braku precyzyjnej definicji pojęcia krowy mamki w rozporządzeniu wykonawczym, które pozwalałoby na określenie wymogów kwalifikacji krowy do premii, dopuszczalne jest, by państwa członkowskie wprowadzały uściślenia, opierając się na powszechnej praktyce hodowli stosowanej na ich terytorium. Stosowanie tych wymogów do każdej krowy, a nie w kontekście całego stada, wzmacnia, poprzez jasność tej praktyki, pewność prawa i ułatwia właściwym władzom krajowym kontrolę prawidłowości wniosków o przyznanie premii. Stosowanie tej praktyki nie jest zatem co do zasady sprzeczne z rozporządzeniami nr 1254/1999 i nr 2419/2001, ani z rozporządzeniem wykonawczym.

42 Należy jednak zbadać, czy wymogi, takie jak wprowadzone przepisami niderlandzkimi, przestrzegają celów tych rozporządzeń.

43 Wymóg cielenia się w określonym terminie zmierza do zapewnienia, by krowy kwalifikujące się do premii przyczyniały się do utrzymania stada przeznaczonego na hodowlę cieląt, co stanowi konieczny warunek produkcji mięsa zgodnie z art. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1254/1999.

44 Wymóg zatrzymania cieląt w stadzie, aby zapewnić minimalny okres karmienia, ma na celu zagwarantowanie, że stado jest przeznaczone na produkcję mięsną, a nie na produkcję mleka. W istocie, jak wskazał rząd francuski, w stadach mlecznych, inaczej niż w stadach krów mamek przeznaczonych na produkcję mięsną, cielęta są odłączane od matek i sprzedawane zaraz po urodzeniu, aby zwiększyć wydajność produkcji mlecznej.

45 Wynika stąd, że wymogi dotyczące częstotliwości cielenia się i długości okresu karmienia, opierające się na powszechnej praktyce stosowanej w państwie członkowskim, takiej jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, pozwalają na uściślenie pojęcia krowy mamki w celu określenia warunków uzyskania premii i kontrolę, czy wnioski o przyznanie premii dotyczą zwierząt kwalifikujących się do premii w świetle celów tego rozporządzenia nr 1254/1999, rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia nr 2419/2001.

46 Ustanowienie przez państwa członkowskie tego rodzaju wymogów może stanowić uściślenie użyteczne dla obowiązywania przepisów wspólnotowych, nie stanowiąc tym samym przeszkody w uwzględnieniu wyjątkowych okoliczności przewidzianych tymi przepisami.

47 W uwagach na piśmie rząd niderlandzki podkreślił w tym względzie, że nic nie stoi na przeszkodzie, by władze krajowe odstąpiły w szczególności od wymogu czterech miesięcy karmienia, z powodu naturalnych okoliczności, w rozumieniu art. 41 rozporządzenia nr 2419/2001 lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 48 tego rozporządzenia.

48 W konsekwencji krytyczne uwagi Komisji, wedle których stosowanie tego rodzaju wymogów uniemożliwia uwzględnienie szczególnych okoliczności, takich jak śmierć cielaka tuż po urodzeniu, nie są zasadne.

49 Mając na względzie powyższe uwagi, należy na przedłożone pytanie odpowiedzieć, że przepisy krajowe, które uzależniają uzyskanie prawa do premii na hodowlę krów mamek od wymogów zgodnych z powszechną praktyką przyjętą w hodowli bydła, zgodnie z którą, z jednej strony, krowy mamki winny cielić się z określoną częstotliwością, a z drugiej strony, cielaki winny być karmione przez matkę w okresie czterech miesięcy po urodzeniu, są zgodne z art. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1254/1999.

W przedmiocie pytania drugiego

50 Z uwagi na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na drugie z pytań, które zostało zadane wyłącznie na okoliczność, gdyby ustalenie przez państwo członkowskie wymogów dotyczących cielenia się i długości okresu karmienia, takie jak ustanowione mocą krajowych przepisów niderlandzkich, było sprzeczne z art. 3 lit. f) ww. rozporządzenia.

W przedmiocie kosztów

51 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Przepisy krajowe, które uzależniają uzyskanie prawa do premii na hodowlę krów mamek od przestrzegania wymogów zgodnych z powszechną praktyką przyjętą w hodowli bydła, zgodnie z którą z jednej strony, krowy mamki winny cielić się z określoną częstotliwością, a z drugiej strony, cielaki winny być karmione przez matkę w okresie czterech miesięcy po urodzeniu, są zgodne z art. 3 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1512/2001 z dnia 23 lipca 2001 r.

Podpisy